

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk 30 centimes.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centimes.
De rekeningen, per drukregel 25 centimes.

TONGEREN, DEN 24 DECEMBER.

Kamer.

Wij hebben ten gevolge van plaatsgebrek, zeer onvolledig over de zitting der Kamer gesproken: wij komen er thans op terug.

De Kamer heeft voor 1868, met 80 stemmen tegen 17 en eene onthouding, het oude kontingent van het leger, dat is van 10.000 man behouden; na de vakantie zal de beëindiging over de militaire inrichting onmiddellijk beginnen.

De volgorde der discussie van dit wetsontwerp heeft eene lange woordenwisseling doen ontstaan en bewezen, dat men in het kabinet zelve niet recht over dit punt tot akkoord is.

M. Frère was in tegenspraak met M. Van den Peereboom; MM. Coomans en de Laet waren strijdig met de denkwijze van MM. Dumortier, de Brouckere en Van Ilimbeek.

Eindelijk is men tot akkoord gekomen, onmiddellijk na den terugkeer der Kamer het onderzoek der militaire inrichting te beginnen; maar te dezer gelegenheid al de punten die er zich aan verbinden, gelijktijdig te bespreken.

Het kontingent van 10.000 man, dat nu is gestemd, is slechts voorloopig; de minister van oorlog heeft het aangenomen, omdat de discussie over de nedergelegde wetten vóór 1 januarij niet kan afgevoerd zijn.

Maar het hooger gezegde cijfer, schrijft de minister aan den president der kamer, zal in niets drukken op de oplossing der militaire vraagstukken, welke nu in de Kamer zijn voorgedragen.

Sommigen willen in die verklaring van den minister eene achterdoet zien, langs welke het kabinet met zijn hatelijk ontwerp zou kunnen wegslibberen.

Zeker, de oppositie, te Antwerpen begonnen en die als een loopend vuur zich door de Vlaandische provincie heeft verspreid, heeft de voornemens van hooger hand doen wankelen; doch afstand doen van het ontwerp om het leger te vergrooten, de milicie te verzwaren — neen, dat gelooven wij zoo lichtelijk niet.

Aan het hof houdt men aan het ontwerp van verzwaring, en de pogingen die men nu aanwendt om M. Frère weer te verzoenen met M. Rogier, zijn daarvan een bewijs.

M. Frère wordt aan het hof als de eenige man aanzien, bekwaam om het volk die verzwaring van soldaterij op den hals te wringen, en M. Frère zal dus wel aan de portefeuille blijven....

Middelwilt heeft M. Coomans den stier bij de horens vastgepakt: de moedige gedeputeerde zal een wetsontwerp nederleggen, waarbij de bloedimpost wordt afgeschaft en die nog in Zwitserland, noch in een deel van Duitsland, noch in de Vereenigde Staten bestaande, zeker reeds lang moest verdwenen zijn in het land, dat men het vrijste der wereld noemt.

Men zal wel doen, in het land dit voorstel, door meer en meer petitiën te ondersteunen, of men zal nogmaals zeggen, even als met het vlaamsch, dat het land in die beweging niet deelt; misschien wel dat de burgerij gelukkig is hare zoons, slechte nummers te zien trekken en naar de kazernes te zien marcheren; dat, kortom, die vraag van afschaffing enkel het werk is van eenige dwarsdrijvers!....

Ontslag van het ministerie.

Men schrijft uit Brussel dat het gansch ministerie zijn ontslag aan den Koning heeft gegeven.

Pauselijke zouaven.

Holland vereert op dezen oogenblik zijne zonen, die naar Rome zijn gegaan, om er voor Pius IX en zijnen troon te strijden. Nederlandsche vrouwen openen eene inschrijving om voor de dappere hollandsche zouaven een erevaandel te maken, dat hun altijd het verlaten vaderland zal doen gedenken. Dit vaandel zal den Paus worden aangeboden, die het aan de zouaven zal overhandigen. De gelden, die er meer dan de kosten ingeschreven worden, zullen worden gebruikt voor het onderhoud van arme verminkte zouaven, als zij in hun land zullen teruggekeerd

zijn. Een dubbel voorbeeld, om hier in België na te volgen. Waarom zouden onze dappere jongens niet, even als de Nederlanders, hun vaandel hebben, geschonken door onze vlaamsche vrouwen en moeders? Waarom zou er geen fonds worden gemaakt, voor diegenen welke uit den strijd terug keeren? Wij werpen het gedacht op en maken het plan tot het onze, om het nit alle onze kracht te ondersteunen. (Handelsblad)

Dubbele misdaad.

Verleden maandag morgen is er eene dubbele misdaad gepleegd op den persoon van eenen dienstkracht van M. Vachier, bouwkundige te Marselle.

Die laatste had sedert drij jaren een italiaanschen koetsier, genaamd Felix Vignole, in zijne dienst. Deze koetsier, welke door zijnen meester was weggezonden, was niettemin gemachtigd het land-gevoerd van M. Vachier als werkmans te blijven bewonen.

Vignole bevond zich aldus aldaar in gezelschap van den nieuwen koetsier, Jules Dol, toen de grondeigenaar over twee dagen, zijn gewezen koetsier definitief aflankte. Die laatste, wellicht denkende, dat zijn kameraad niet vreemd was aan zijne ongenade, bedacht een verschrikkelijk ontwerp.

In den nacht van dinsdag tot woensdag, op het oogenblik dat Dol in een diepen slaap gedompeld was stond Vignole op en van een doekmes voorzien, bracht hij verscheidene steken toe aan dengene welke hem in het huis vervangen had.

Niet voldaan met die verschrikkelijke wraak op den ongelukkige genomen, wilde de ellendeling zich insgelijks op zijnen meester wreken; hij aarzelde niet het woonhuis en de schuur in brand te steken, waarin de twee dienstboden sloepen. Na verloop van eenigen tijd stond de schuur in vlammen en welhaast, was het gansche gebouw in asche gelegd; het is te midden der nog rookende puinen, dat men het verkoelde lijk van het slachtoffer heeft gevonden.

De moordenaar werd des anderdags aangehouden.

Men leest in den *Onafhankelijke* van Hasselt: Een ongehoord feit heeft zondag laatsleden te Maeseyck plaats gehad. Over eenigen tijd waren twee jongelingen uit Duitschland naar Maeseyck gekomen alwaar zij ongehinderd bij de eerv. Kruisheeren hunne kristelijke kennis en voltooide, ten einde zich te bekeeren tot de katholieke godsdienst. Zij waren gheherbergt bij M. Wakkers.

Het doopsel moest aan deze twee heeren in de kerk van Maeseyck op maandag toegehoed worden; doch hiernaas dachten zekere personen een hinderpaal te moeten stellen. Welk was hun doel? deze vraag zullen wij heden niet oplossen....

Doch doen wij opmerken, dat een dezer twee heeren, de genaamde Joseph-Gustaaf Gesner, oud 21 jaren, daags voor het doopsel op het stadshuis geroepen werd, alwaar, nietgenstaande zijne papieren in orde en de betugingen van goed gedrag en middelen van bestaan door M. Wakkers opgegeven, bij het bevel moest verdueren van de grenzen te vertrekken.

Men schrijft uit Luik, 22 december: Na meer dan negen maanden langen en zwaren arbeid, is men eindelijk op den grond van den put geraakt der koolmijn van den *Bon Buvard*, nabij Luik. Men heeft in de gaanderijen des vertieps van 330 meters de lichamen der elf arme werklieden gevonden, die in het begin der maand maart laatsleden verongelukt zijn. Men heeft ze donderdag uitgebaald en des avonds op het kerkhof van Jemappe begraven. De lijken waren bijna zoo onbedorven als de zeven eerste die uit den put zijn getrokken. Nu blijven er nog drij lijken te vinden, om het getal der eenentwintig ongelukkigen van deze rampzalige gebeurtenis te volledigen.

Men schrijft uit Aalst, 22 december: Enige dagen geleden was er in onze statie eene boerin van X..., die een kaartje vroeg en eeng fransch kopergeld op het plakke legde. De bediende, die, indien wij wel ingelicht zijn, van die soort van bastaard-Vlaamingen is welke zich schamen hunne moedertaal te spreken, stiet het geld barsch weg, in 't fransch zeggende dat men zulke munt niet ontving. Groot was de verlegenheid der boerin; denkende te weinig betaald te hebben, legde zij er nog eenig geld bij en vroeg een kaartje voor X... Zelfde fransch antwoord van den bediende, die nog lang met die eenvoudige boerin den zet zou gehouden hebben, ware het niet dat een heer haar het geval had uitgelegd, er bijvoegende dat het eene schande is in Vlaanderen zulke handelwijze aan te treffen.

— Maandag morgen, omtrent 6 ure, is te

Aalst een schandelijk feit gepleegd; terwijl een priester bezig was met mis te lezen in de kerk der Arme Klaren, zijn er vier liberalen den priester komen storen met zangen en geroepen; zij hebben aldaar de kerk verlaten en de laaieren, die in den ingang geplaatst was, medegenomen. Alzoo eerbiedigen onze tegenstrevers de vrijheid van godsdienst!

— In de St-Elisabethstraat te Antwerpen heeft gisteren een ijelijk ongeluk plaats gehad. Eene huisvrouw, welke op eene kamer woonde had haar tweejarig kindje alleen te huis gelaten terwijl zij eene boodschap was gaan doen bij de geburen. De dubbel onvoorzichtige moeder had eene marmiet met ziedend zeepsop op den grond laten staan.

In haar afwezen was het kindje er in getruimeld. Toen de geburen toetselden om de kleine aan het water te onttrekken, gaf het bijna geen teken van leven meer. Men heeft het kindje aanstonds overgebracht naar het gasthuis, waar het een uur later aan de bekomte brandwonden is overleden.

— Eene arme vrouw, wier echtgenoot sedert drie weken gestorven was, en gene middelen meer bezat om in haar bestaan te voorzien, had het besluit genomen om zich met haar jongste kind te zelfmoorden. Gisteren avond wierp zij zich met hetzelfde in de Kempische vaart. Eenige personen, die zulks bemerkte hadden, snelden haar achterna, en gelukten erin de beide slachtoffers behouden aan wal te brengen. Verscheidene der redders hebben het op zich genomen te zorgen voor de arme moeder en hare kinderen.

— In den nacht van 29 tot 30 julij II, tegen 2 uren en half des morgens, werden de bewoners der voorstad Laken gewekt door het akelig gestorm der brandklok en der geroepen: Brand! Brand! Een zeer hevige brand was uitgebarsten dicht bij de koninklijke statie te Laken, tegen de linc van den ijzeren weg van Dender-en-Waas; de vlammen sloegen met een buitengewoon geweld uit het bovendeel van een onbewoond huis, toebehoorende aan sieur Bernardijn Loriau koopman in kolen, wonende te Eterbeek. Dit huis, gelegen in de IJerenwegstraat, zon gansch in asche gelegd geweest zijn, evenals een gansche blok huizen daaraan palende van eenen kant, zonder de opoffering der bureu en van andere personen, die van den beginne af toegelopen waren om de reddingsmiddelen in te spannen.

Ene bijzondere omstandigheid welke de aandacht van enige aanwezige personen, namelijk, dat hoe meer water men wierp op het brandend deel, dat is te zeggen op de zolderkamers van het huis van Loriau, hoe meer het vuur weerstand bood, hoe heviger het vuur scheen te worden, en, volgens de verklaring van een getuige, aangehust werd. Klaarblijkelijk moesten daar verachtige voorwerpen of gemakkelijk ontvlambare stoffen zijn. Men vond weldra het geheim van dit zondelinge verschijnsel.

De deur van het huis was ingelopen geworden op bevel der overheden, zodra de eerste lichten van den brand werden ontwaard, en niet zonder groote verwondering bemerkte men dat dit onbewoond huis, waarin de eigenaar eenigen tijd te voren, een gansch stel nieuwe huismebelen had doen overvoeren, dat in dit huis bijna geene meubelen meer waren, dit is te zeggen dat, men heeft het later vernomen, de meubelen welke verzekerd waren, heimelijk naar Brussel waren overgebracht, zoodanig, dat er in het huis maar eenige voorwerpen van weinige waarde meer overgebleven waren.

Eene onverwachte gebeurtenis deed de plaats geplaatst waren door derzelver eigenaar, de beschuldigde Loriau; het was een kamer, door hem gehuurd in de Rollebeekstraat.

Den dag voor den brand had men nog al laat in den avond licht bemerkte in het huis, waarin de beschuldigde, in gezelschap van de genaamde Monica Vrebus, en van eenen kleinen jongen, de zoon van deze laatste, geweest was.

Des anderendaags morgens, om 7 ure, vernam de beschuldigde, van verschillende personen die hij in de Brabantstraat ontmoette, dat zijn huis verbrand was. Hij begaf zich naar Laken in twee herbergen, en men zag hem van verre in de Koninginnendreef het droevig toneel aanschouwen van zijn verbrand en in puin liggenden eigendom.

Een samenloop van omstandigheden, allen min of meer verdacht, deed het gerecht besluiten tot de aanhouding van Loriau en zijne bijzit, onder de zware beschuldiging van vrijwillige brandstichting. Zij werden den 1 augustus aangehouden.

Tijdens het verhoor verklaarde de beschuldigde, dat hij onplichtig was, maar bekende tevens dat hij den dag voor den brand met zijne bijzit in zijn huis geweest was; dat deze, verge-

zeld van haar kind, vertrokken was, een pak mededragende naar Eterbeek en nogmaals naar Laken teruggekomen, maar hij zelf had Laken maar verlaten het kwart voor tien ure en den laatsten trein genomen om naar Brussel terug te keeren.

Loriau die door zijne bijzit als de eenigste dader der brandstichting was aangehust, eendigde met te bekenen dat hij inderdaad plichtig was, en zijne bijzit er voor niets in was. Monika Vrebus werd in vrijheid gesteld.

Maar voor het Assisenhof veranderde Loriau geheel van stelsel, en beweerde hij dat hij onplichtig was, en dat hij zich maar plichtig verklaard had om zijne bijzit er van af te helpen, die ziek geworden was in het gevang, en om te beletten dat zij er stierf.

De twee eerste verhooren hebben deze zaak niet kunnen ten einde brengen. De tegenstrijdigheden in de verklaringen van Monika Vrebus hebben eenige sensatie gemaakt.

Deze getuige, die verscheidene malen haar woord heeft herroepen zal in de derde zitting nogmaals verhoord worden.

De debatten in deze zaak zijn zaterdag namiddag geëindigd. De jury na eene lange beraadslaging heeft een ontkennend verdict uitgebracht, en Loriau is bijgevolg in vrijheid gesteld g worden.

Buitenlandsch nieuws.

Italië.

EINDSTEMMING DER KAMER. — NEERLAAG VAN 'T MINISTERIE.

Florentie, 22 december.

De Kamer der Afgevaardigden heeft de verlenging der afschaffing van de vrijhavens goedgekeurd tot den 1 januarij 1869.

De heer Mancini ontwikkelde zijn voorstel van dagorde. Hij bestrijdt het program van het Ministerie, en verstoet de beperking der vrijheid door welkdanige wetten: een gelacht door den vreemdeling ingeboezemt. Hij beschuldigt het Ministerie dat het de nationale vernedering ondergaat.

De redenaar wordt door den Voorzitter tot de orde geroepen.

De heer hoofdminister Menabrea verstoet met levendigheid de aantijging dat hij de vrijheid wil beperken; hij wil alleen de gevaren ervan beperken.

Na verscheidene dagorders voor en tegen het program: Rome de hoofdstad van Italië, beraadslaagt men over eene dagorde der fractie-Depretis, vragende de oplossing van alle verhandeling over het Romeinsche vraagstuk, die de waardigheid van den Staat kwetsen kunnen.

De heer Menabrea vraagt opnieuw eene bepaalde stemming.

De Kamer verwerpt met den namelijken oproep dit dagorde, door 201 tegen 199 stemmen en 8 onthoudingen.

Engeland.

Oorsprong van het Fenianism.

Het zal niet zonder belang zijn, het weinige hetwelk wij opzichts den oorsprong van het fenianism kennen, van onze lezers bekend te maken.

Het fenianism komt uit de Vereenigde-Staten. Zoodraast de amerikaansche burgerkrijg geëindigd was, besloten de Ieren, welke met de noorden gestrelen hadden, de engelsche overheersching aan te tasten, en met dit denkbeeld vooran zij eene associatie, genaamd de feniansche broederschap, naar den naam van Fenius, koning Phoenicé, de schoonvader van eene der natien welke vroeger Ierland bevolkten.

Er bestaat geen volk hetwelk meer bezorgd is voor het welzijn, dan de Ieren; er bestaat er geen hetwelk zoo spoedig is om de persoonlijke belangen aan de algemeene driften op te offeren. Men geeft al wat men kan; men put de kleinste spaarpenningen uit; men beroofde zich van het benoodigde en de ontvangsten beliepen verscheidene miljoenen dollars.

Thans zijn er slechts nog tien dagen noodig om den overtocht naar de iersche kusten te doen. De gemeenschappen tusschen de beide landen zijn aanbouwend; zij zijn eensgezind met elkander.

Er vertrok eene groote menigte amerikaansche Ieren, gelast met het uitdeelen van geld, het doen van aanvragingen en het voorbereiden van den burgerkrijg. De goede uitslag der propoganda in Ierland evenaarde de inschrijving in Amerika. Duizende mannen legden eender beide volgende eden af: die van op elk uur voor den strijd gereed te zijn, of die van den goeden uitslag der feniansche republiek met hunne wenschen te begunstigen.